

2018 EMLÉKHELYEK NAPJA

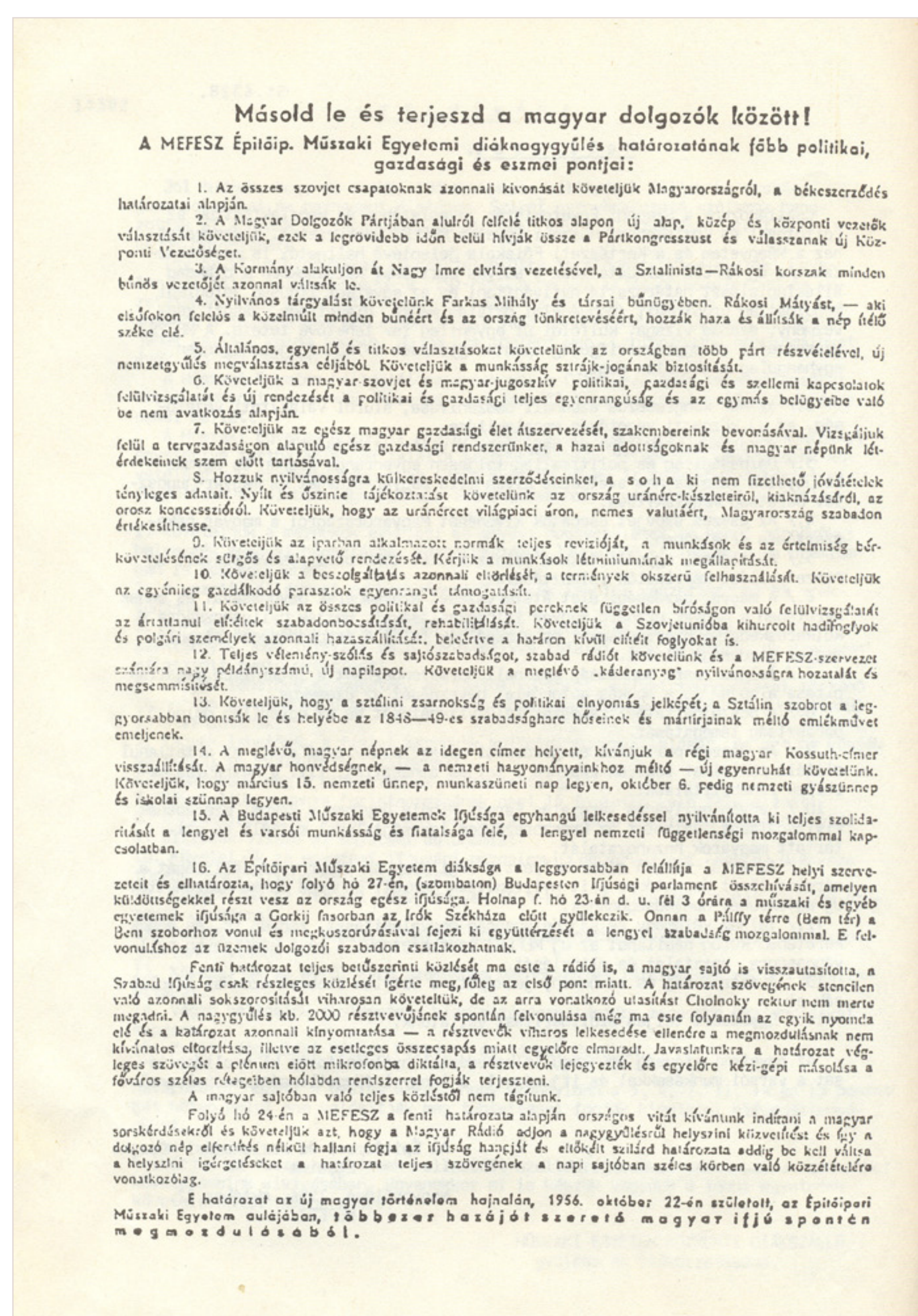
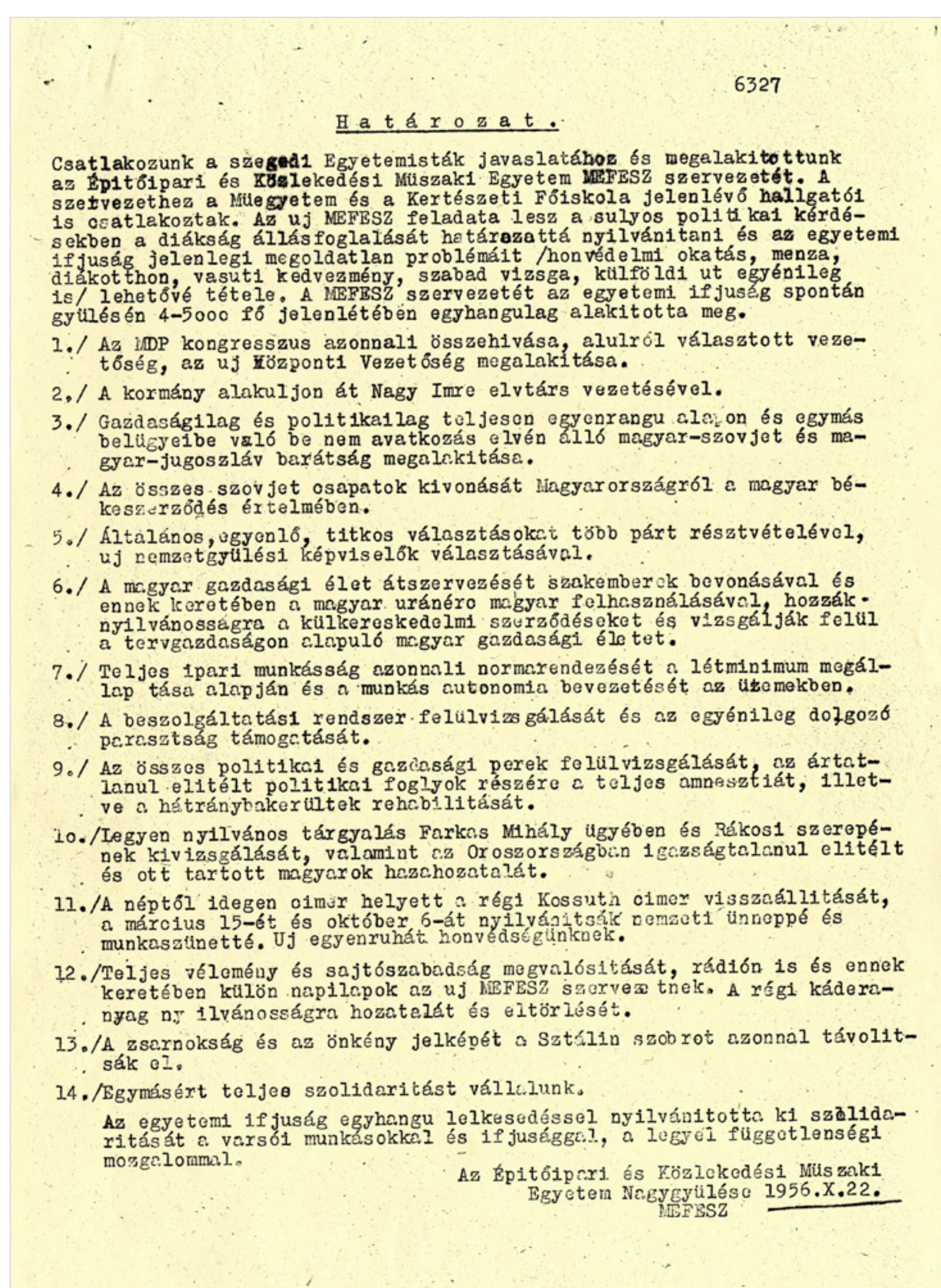
1956. október 22.

Az 1956/57-es tanév rendkívül feszült légkörben indult, a diákok szerte az országban, így a Műegyetemen is évfolyamgyűléseken, kollégiumi összejöveteleken vettek részt, ahol elsősorban szociális és tanulmányi követeléseiket fogalmazták meg (pl. a műszaki könyvek árának csökkentése, a menza forintnormájának felemelése, a külföldi munkavállalás engedélyezése).

1956. október 22-én a kortársak számára korábban elképzelhetetlen, egyben katartikus események zajlottak a Műegyetem központi épületének aulájában. A diákjóléti követelések mind kimaradtak, a nagygyűlésen elfogadott pontok a politikai berendezkedést alapjaiban érintő változtatási

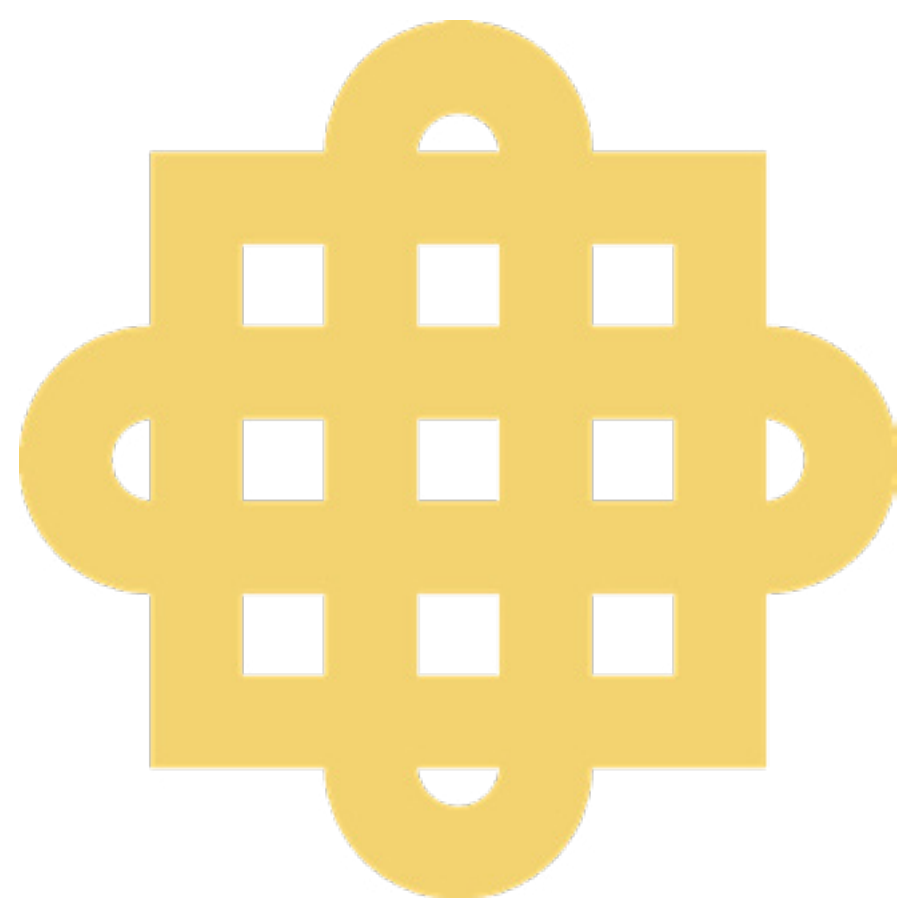
igényeket tartalmazták. Ezzel a műegyetemisták is a társadalom elégedetlenségének, a változások iránti igénynek megfogalmazóivá váltak. A pontokba foglalt egyetemi követelések másnap városszerte futótűzként terjedtek, a 14 és 16 pontos röplap változatokat a hallgatók több felsőoktatási intézménybe és a gyárakba is eljuttatták.

A gyűlésen résztvevők még október 22-én késő este elhatározták, hogy csatlakoznak a lengyelországi változások nyomán több felsőoktatási intézmény és szervezet részéről kezdeményezett másnapi felvonuláshoz is, amely egyben az 1956-os forradalom nyitányát jelentette.

Kapcsolódó emlékpont:

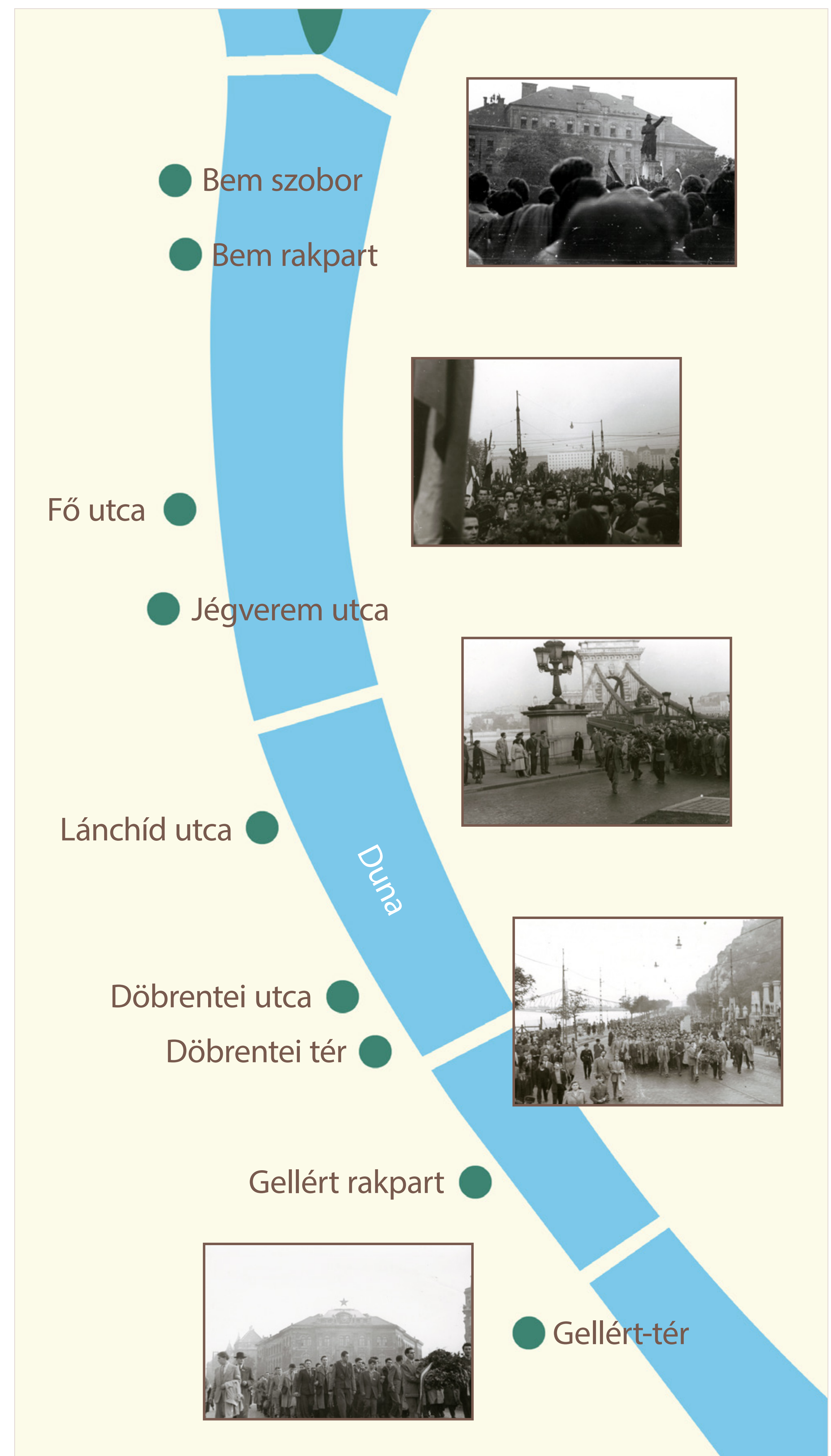
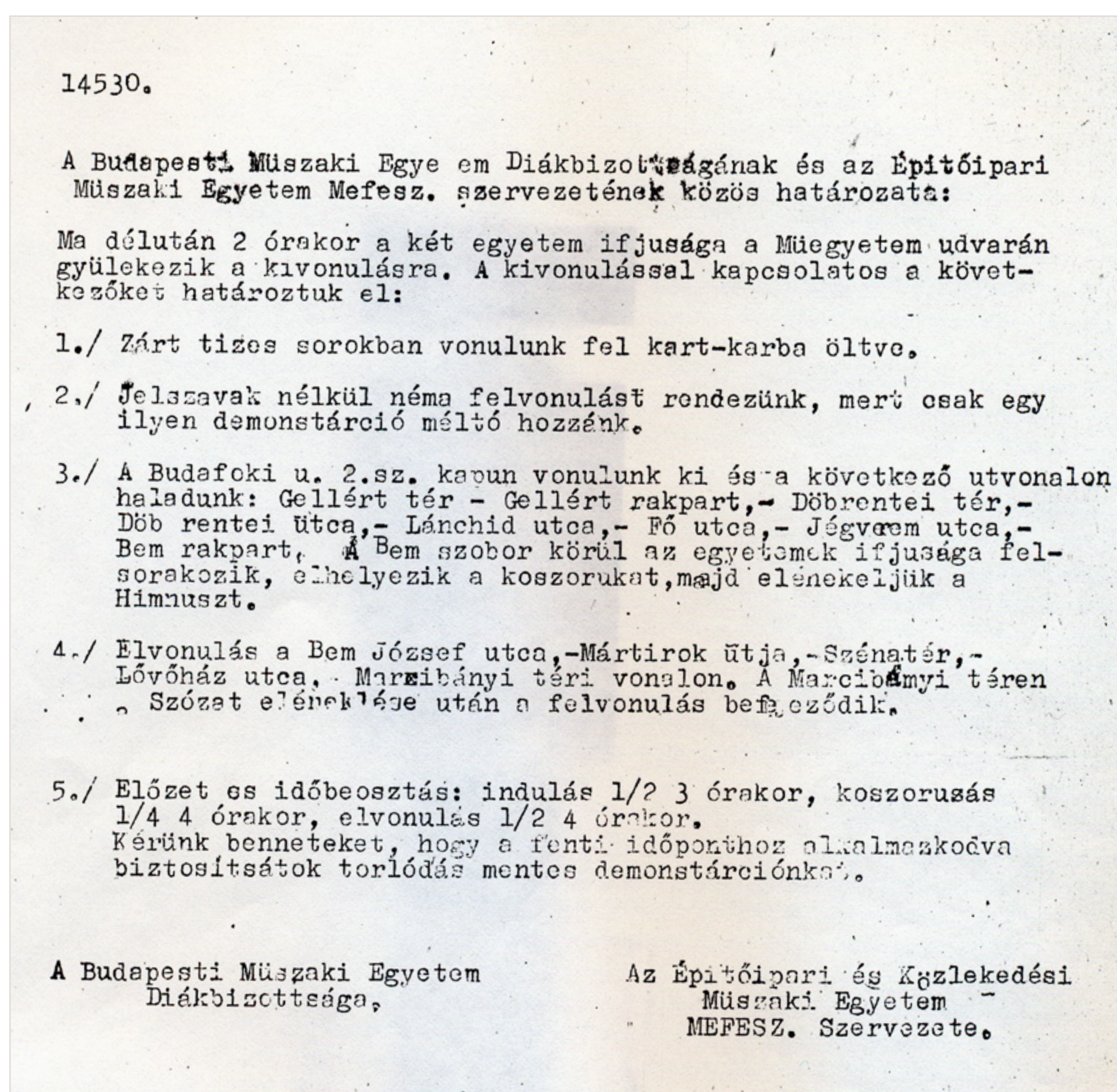
A nagygyűlés emlékére készített, az Aula padlózatába illesztett emléktábla

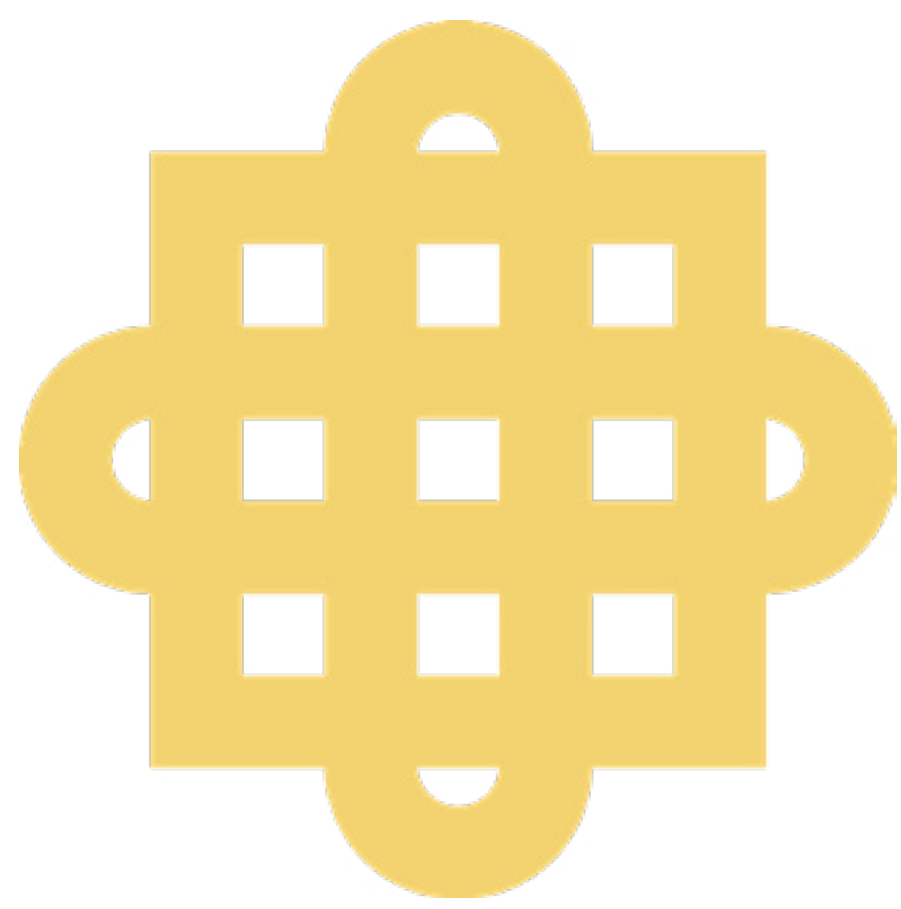

2018 EMLÉKHELYEK NAPJA

1956. október 23.

A diákok a gyülekezési tilalom ellenére készültek a délutáni felvonulásra, a műegyetemi oktatók pedig azonosultak hallgatóik mozgalmával. A műszaki egyetemisták és a hozzájuk csatlakozottak menete 15 óra körül csendben, zárt, egymásba karoló sorokkal indult el a Budafoki úti kaputól a Bem-szobor felé. Ide jószerivel be sem jutottak, mivel a tér annyira megtelt a korábban érkezett tüntetőkkel. A beszédek és koszorúzás után a műegyetemi szervezők igyekeztek a hallgatókat az előre kihirdetett útvonalon visszairányítani az egyetemhez, ez azonban csak részben sikerült, a többség a folyamatosan növekvő tömeghez csatlakozva folytatta a felvonulást a Margit hídon át a Kossuth térre, majd a Petőfi-szoborhoz vonultak. A demonstráció után a diákok többsége békésen hazatért, miközben a tüntetés 24-ére virradó éjjel súlyos összecsapásokba torkollott, másnap pedig a tanítás is félbeszakadt.

2018
EMLÉKHELYEK
NAPJA

1956 műegyetemi mártírjai

Az egyetemisták társadalmi megbecsülését mutatja, hogy a harcok kitörésétől kezdve részt vettek a közrend biztosításában, valamint eredményesen kapcsolódtak be a közellátás és a lakossági szolgáltatások biztosításába, oktatóik segítségével. A műegyetemi nemzetőrség november elejére az egész budai oldal egyik legfontosabb fegyveres központja lett. A nemzetőrök november 4-én letették a fegyvert, több hallgató azonban még tovább folytatta a harcot a városban.

Kapcsolódó emlékpont:

Az ismert áldozatok emlékére készített, az Aula oldalfalába illesztett emléktábla, amelyet a BME hagyományos október 22-i állami ünnepségén évente megkoszorúznak.

Az emléktáblán olvasható kilenc név jól reprezentálja a forradalom történetét. Egyikük a Rádiónál esett el október 23-án, más a parlamenti vérengzésnél két nappal később, hárman a Műegyetemen nemzetőrként. Ketten a Corvin közben haltak meg, ketten pedig a megtorlás áldozatai lettek.

Hú keresztmetszetét adják a Műegyetem forradalmi ifjúságának is: van köztük két építész, két építőmérnök, egy vegyész, két gépész, két villamosmérnök. Hárman nappali tagozatos másodévesek, ketten nappali tagozatos ötödévesek, ketten pedig esti tagozatos másodévesek voltak, illetve ketten már végeztek vagy félbeszakították tanulmányaikat.

